

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

50
ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΘ

Εκδήλωση προς τιμήν του

Σόλωνα
Μιχαηλίδη

Κυριακή 5 Απριλίου 2009
Αίθουσα Δοκιμών ΚΟΘ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος

Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη

Θεοφάνης Καραγιώργος

Στέλλα Μπότζα

Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα

Συντονισμός-επιμέλεια ύλης: Θεοδώρα Καραμανίδου
Σχεδιασμός Εντύπου: Reassign - design agency
Εκτύπωση: I. Μαμαλάκης Α.Ε.
Μουσικολογική ανάλυση: Evelin Voigtmann

www.tssso.gr

Βασίλης Γάκης

**Πρόεδρος του Δ.Σ. του Ε.Τ.Ο.Σ. της Κ.Ο.Θ.
Αντιδήμαρχος Πολιτισμού – Νεολαίας Δήμου Θεσσαλονίκης**

Πριν από 50 χρόνια ένας ταλαντούχος και χαρισματικός άνθρωπος, ο Σόλων Μιχαηλίδης, διαπίστωσε κατά την έλευσή του στην Ελλάδα, μια σημαντική έλλειψη στο χώρο της μουσικής: Την απουσία ενός συμφωνικού συνόλου στη Βόρεια Ελλάδα. Αμέσως έθεσε σκοπό της ζωής του τη δημιουργία μιας ορχήστρας, στόχος ο οποίος πραγματοποιήθηκε τελικά με πολύ επιμονή το 1959, εκπληρώνοντας έτσι την επιθυμία και το όνειρο χιλιάδων ανθρώπων. Σήμερα, μέσω αυτής της εκδήλωσης, θα θέλαμε να τιμήσουμε τη μνήμη του Σόλωνα Μιχαηλίδη και να τον ευχαριστήσουμε για το σημαντικό έργο που άφησε πίσω του.

Μύρων Μιχαηλίδης

**Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης**

Αγαπητές φίλες και φίλοι,

Η σημερινή εκδήλωση αποτελεί φόρο τιμής στον μεγάλο δάσκαλο, συνθέτη και μαέστρο, Σόλωνα Μιχαηλίδη. Οι χρόνιες προσπάθειές του και το αμέριστο ενδιαφέρον του είχαν ως αποτέλεσμα την ίδρυση και εν συνεχεία την κρατικοποίηση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. Το 2009 εορτάζουμε τη χρυσή επέτειο της συμπλήρωσης 50 χρόνων από την ίδρυση της ορχήστρας μας. Είναι όμως και χρυσή ευκαιρία να εκφράσουμε σήμερα την ευγνωμοσύνη μας για το πολυδιάστατο έργο και την ανεκτίμητη προσφορά του Σόλωνα Μιχαηλίδη όχι μόνο στην ορχήστρα μας, αλλά και ευρύτερα στον χώρο της μουσικής ζωής.

Κυριακή 5 Απριλίου 2009

Αίθουσα Δοκιμών ΚΟΘ, 11:00

Εκδήλωση προς τιμήν του Σόλωνα Μιχαηλίδη,
ιδρυτή της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης,
με εκτέλεση έργων του συνθέτη

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης θα μιλήσουν οι:

Μύρων Μιχαηλίδης

(Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης)

Μίκης Μιχαηλίδης

(Πρώην αναπλ. Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, Κορυφαίος Α' ΚΟΘ)

Αντώνης Ι. Κωνσταντινίδης

(κριτικός μουσικής)

Ευχαριστούμε θερμά τους καλλιτέχνες
για την ευγενική συμμετοχή τους

Πρελούδιο για βιολί και πιάνο

Μικέλ Μιχαηλίδης, βιολί – Τριανάφυλλος Λιώτης, πιάνο

Ωδή

Ελληνική Μελωδία

Κωσταντίνος Καλακώνας, πιάνο – Βασίλης Σαΐτης, τσέλο

Δύο Βυζαντινά Σκίτσα για ορχήστρα εγχόρδων

I. Mater Dolorosa

II. Εσταυρωμένος

Σύνολο Εγχόρδων Θεσσαλονίκης

Σόλων Μιχαηλίδης (1905-1979)

Ο Σόλων Μιχαηλίδης γεννήθηκε στη Λευκωσία στις 12 Νοεμβρίου 1905. Πατέρας του ήταν ο Μιχαήλ Χατζηκυριάκος και μητέρα του η Ελένη Σολομωνίδου.

Μαθητής του δημοτικού άρχισε να μαθαίνει κιθάρα και μαντολίνο. Το 1927 διορίστηκε καθηγητής της κιθάρας, της θεωρίας και της Ιστορίας της Μουσικής στο κυβερνητικό Ωδείο Κύπρου στη Λευκωσία. Εκεί, με τη βοήθεια του διευθυντή του Ωδείου, Ησαΐα Καλμάνοβιτς, Ρώσου πιανίστα εβραϊκής καταγωγής, έμαθε πιάνο και προχώρησε στην αρμονία. Παράλληλα, μελετούσε, μέσω αλληλογραφίας, στο Trinity College of Music του Λονδίνου.

Αργότερα, το Παρίσι άνοιξε νέους ορίζοντες στον Κύπριο μουσικό. Φοίτησε στην École Normale de Musique, όπου μελέτησε αρμονία και αντίστιξη με την παιδαγωγό Nadia Boulanger και πήρε μαθήματα πιάνου από τους P. Maire και Alfred Cortot. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη Schola Cantorum του Παρισιού, όπου μελέτησε σύνθεση με τον Guy de Lioncourt και διεύθυνση ορχήστρας με τον μαέστρο, πιανίστα και συνθέτη Marcel Labey. Στο Παρίσι ο Μιχαηλίδης έγραψε τα πρώτα του έργα. Αποφοίτησε από

τη Schola Cantorum το 1934 με δίπλωμα σύνθεσης. Παρά τις προτάσεις που είχε από τον Lioncourt να μείνει και να διδάξει στο Παρίσι, επέστρεψε στην Κύπρο και τον Αύγουστο του 1934 παντρεύτηκε την Καλλιόπη Μορίδου.

Τον ίδιο χρόνο αρχίζει μια έντονη δραστηριότητα στη Λεμεσό, που άλλαξε ουσιαστικά το μουσικό σκηνικό της πόλης και σήμανε την απαρχή μιας μακράς και πλούσιας μουσικής παράδοσης. Τον Οκτώβριο του 1934 ίδρυσε μαζί με τη γυναίκα του το Ωδείο Λεμεσού. Παράλληλα, το 1938 ίδρυσε το Σύλλογο Συναυλιών Ωδείου Λεμεσού (Σ. Σ. Ω. Λ.) και την Ορχήστρα Συναυλιών Ωδείου Λεμεσού που διηύθυνε ο ίδιος και αποτέλεσε την πρώτη ελληνική ορχήστρα της Κύπρου.

Ο Σόλων Μιχαηλίδης αντιμετώπιζε, ωστόσο, πολλές οικονομικές δυσκολίες, που επηρέαζαν τη λειτουργία του Ωδείου και του Συλλόγου Συναυλιών. Τα πράγματα χειροτέρευαν λόγω της οικονομικής κρίσης που υπήρχε τις παραμονές της έκρηξης του Β' παγκοσμίου πολέμου. Έτσι, το 1939 έθεσε υπό τη σκέπη του σωματείου «Άρης» Λεμεσού τη Χορωδία και την Ορχήστρα του Σ. Σ. Ω.Λ. Από το 1941 ως το 1956 υπηρέτησε ως καθηγητής μουσικής στο Λανίτειο Κοινοτικό Γυμνάσιο Λεμεσού.

Στις 8 Ιουλίου 1946 έργα του Σόλωνα Μιχαηλίδη παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά στην Αθήνα. Στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, υπό τη διεύθυνση του Θεόδωρου Βαβαγιάνη, ερμήνευσε τα *Δύο Βυζαντινά Σκίτσα*.

Η ιδέα να φύγει από την Κύπρο είχε πια ωριμάσει. Η καλλιτεχνική «οδυνηρή απομόνωση», όπως έλεγε ο ίδιος, έπρεπε να τερματιστεί. Χωρίς κρατική μέριμνα και ιδρύματα μουσικής υποδομής, η Κύπρος δεν μπορούσε να δεχτεί και να βοηθήσει άλλο τον καλλιτέχνη που βρισκόταν στο στάδιο της πλήρους ωριμότητας.

Το Μάρτιο του 1957 διορίστηκε στη θέση του Διευθυντή του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, θέση η οποία χήρευε για τέσσερα χρόνια. Η ανάληψη της διεύθυνσης του Ωδείου από τον Μιχαηλίδη, σήμανε την απαρχή μιας νέας ανοδικής πορείας για το ίδρυμα.

Δύο χρόνια αργότερα, το 1959, μετά από πολλές προσπάθειες ίδρυσε και ανέλαβε τη διεύθυνση της Συμφωνικής Ορχήστρας Βορείου Ελλάδος.

Το Νοέμβριο του 1970, μετά από δεκατρία χρόνια προσφοράς στη μουσική ζωή της Θεσσαλονίκης, αποχώρησε από τη διεύθυνση του Κρατικού Ωδείου και της Κρατικής Ορχήστρας. Διευθύνοντας την Κ.Ο.Θ. κατά την τακτική της συναυλία στις 7 Δεκεμβρίου 1970 ο Μιχαηλίδης αποχαιρετούσε τους Θεσσαλονικείς ερμηνεύοντας έργα Φρανκ, τη δική του σύνθεση *Βυζαντινό Αφιέρωμα* και τη *Συμφωνία του Αποχαιρετισμού* του Χάυντν. Το κοινό της Θεσσαλονίκης τον αποθέωσε.

Στη Λεμεσό, ανύποπτοι για τη σοβαρή επιδείνωση της υγείας του, ο Δήμαρχος και τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου προσκάλεσαν το συνθέτη να παρευρεθεί σε εκδήλωση που θα διοργάνωναν προς τιμή του, για να τον ανακηρύξουν επίτιμο δημότη και να του απονεύμουν το χρυσό μετάλλιο της πόλης της Λεμεσού.

Ο Σόλων Μιχαηλίδης αποδέχτηκε την πρόσκληση κι έζησε τις τελευταίες μέρες της ζωής του με την επιθυμία να ταξιδέψει και πάλι στην Κύπρο, «*θα μου επιτρέψει άραγε ο γιατρός να ταξιδέψω;*» ρωτούσε συχνά.

Το ταξίδι, ωστόσο, αυτό έμελλε να είναι το τελευταίο και πολύ διαφορετικό από τα προηγούμενα. Στην Αθήνα, ξημερώματα της 10ης Σεπτεμβρίου 1979, ο Σόλων Μιχαηλίδης έριξε μια τελευταία ματιά στην αλληλογραφία του και κοιμήθηκε. Στις πρώτες ειδήσεις της ημέρας το ραδιόφωνο ανακοίνωσε το θάνατο του.

Σόλων Μιχαηλίδης και Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Ανάγκη, απαίτηση και ταυτόχρονα συλλογικό αίτημα δεκαετιών για το φιλόμουσο κοινό της μεταπολεμικής Θεσσαλονίκης υπήρξε η ίδρυση και μόνιμη παρουσία μιας συμφωνικής ορχήστρας στην πόλη. Ο ίδιος έλεγε χαρακτηριστικά:

«Ας μου επιτραπεί να εκφράσω την απορία μου, πως τόσος ενθουσιασμός που διαπίστωνα ότι υπάρχει σε πολλούς κύκλους από τις πρώτες μέρες που ήρθα εδώ, δεν έχει ακόμη κατορθώσει να βάλει φωτιά, φωτιά δημιουργική παντού, στην ψυχή, στην καρδιά και το νου όλων, ώστε να μετουσιωθούν σε έργα οι ελπίδες και τα όνειρα. Μια πόλη όπως η Θεσσαλονίκη, η συμπρωτεύουσα της χώρας, δεν έχει με το μισό της εκατομμύριο μια συμφωνική ορχήστρα, ενώ η Γιουγκοσλαβία έχει να επιδείξει πλήθος. Πρέπει να αναληφθεί μια αληθινή σταυροφορία για να γίνει η Θεσσαλονίκη ένα αξιόλογο μουσικό κέντρο».

Χάρη στις προσπάθειες και την επιμονή του Σόλωνα Μιχαηλίδη, στην ιδιαίτερη φροντίδα του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Βορείου Ελλάδος, Γεωργίου Παπαγεωργίου και στη θετικά διακεείμενη διάθεση των πολιτειακών παραγόντων, ιδρύθηκε το 1959, επί πρωθυπουργίας Κωνσταντίνου Καραμανλή και αρχικά ως τμήμα του Ωδείου, η «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος».

Το Βασιλικό Διάταγμα για την ίδρυση της Συμφωνικής Ορχήστρας Βορείου Ελλάδος δημοσιεύτηκε στις 18 Φεβρουαρίου 1959. Έτσι, ένα όνειρο σαράντα χρόνων του μουσικού κόσμου της Θεσσαλονίκης γινόταν πραγματικότητα.

Η ορχήστρα άρχισε τις δοκιμές της στις 22 Απριλίου 1959 με διευθυντή το Σόλωνα Μιχαηλίδη, σε αίθουσα της Διεθνούς Έκθεσης που της παραχωρήθηκε γι' αυτό το σκοπό. Τον ίδιο χρόνο η ορχήστρα έδωσε την πρώτη της συναυλία στην αίθουσα του Βασιλικού θεάτρου. Πρώτος μάεστρος υπήρξε ο αείμνηστος συνθέτης και πρώτος σολίστ που συνέπραξε με την ορχήστρα ήταν ο φημισμένος πιανίστας και συνθέτης Νίκος Ασρινίδης. Η συναυλία αυτή αποτέλεσε μεγάλο καλλιτεχνικό γεγονός για τους Θεσσαλονικείς, που γέμισαν ασφκτικά την αίθουσα και υποδέχτηκαν με θερμά συναισθήματα την Ορχήστρα τους και τον Κύπριο αρχιμουσικό της. Η συναυλία μεταδιδόταν άμεσα από το Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας και προκάλεσε το γενικό ενθουσιασμό.

Από τη δεύτερη περίοδο της λειτουργίας της Σ.Ο.Β.Ε., ο Μιχαηλίδης καθιέρωσε το θεσμό των ειδικών συναυλιών με νέους Έλληνες καλλιτέχνες, οι οποίοι δεν είχαν εμφανιστεί προηγουμένως με ορχήστρα. Οι νέοι σολίστ ή μάεστροι επιλέγονταν σε ειδικό διαγωνισμό που διεξαγόταν κάθε χρόνο στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης. Το 1963 καθιερώθηκε βραβείο από τη Μακεδονική Καλλιτεχνική Εταιρεία «Η Τέχνη» για τον καλύτερο από τους διαγωνιζόμενους.

Η Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος κατέστη ένα σοβαρό καλλιτεχνικό συγκρότημα και μετατράπηκε το 1966 σε Κρατικό Οργανισμό, ανεξάρτητο από το Ωδείο. Στο πρόγραμμα της συναυλίας της 21ης Νοεμβρίου 1966, για πρώτη φορά ονομάστηκε Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.) και όχι Σ.Ο.Β.Ε.

Το πραξικόπημα, ωστόσο, του 1967, που έφερε στην εξουσία κυβέρνηση στρατιωτικής χούντας, ανέστειλε τη μονιμοποίηση των μουσικών. Ύστερα από επίμονες προσπάθειες δύο χρόνων δόθηκε μερική λύση στο πρόβλημα με τη μονιμοποίηση είκοσι από τους εβδομήντα πέντε μουσικούς της Ορχήστρας. Με τη μερική αυτή μονιμοποίηση η Ορχήστρα μπήκε στον προϋπολογισμό του κράτους και λύθηκε έτσι το σοβαρό πρόβλημα των εξόδων της. Το 1975, μετά τη μεταπολίτευση, έγινε δυνατή η μονιμοποίηση όλων των μουσικών.

Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος με τον οποίον ο αείμνηστος αρχιμουσικός παρουσίαζε τον απολογισμό της πρώτης δεκαετίας (1959-1969), εμμένοντας κυρίως σε ποσοτικά δεδομένα και προσδίδοντας ένα έντονα τοπικό χρώμα.

«Κατά τα δέκα χρόνια αυτά η ΣΟΒΕ-ΚΟΘ έδωσε συνολικά 302 συναυλίες, από τις οποίες 268 στη Θεσσαλονίκη και

34 στις πόλεις: Βέροια (1), Βόλος (5), Δράμα (2), Ιωάννινα (3), Καβάλα (2), Καστοριά (1), Κέρκυρα (1), Κομοτηνή (1), Λάρισα (1) Νάουσα (2), Ξάνθη (1) Σέρρες (2) και στα αρχαία Θέατρα Δημητριάδος (1), Θάσου (5) και Φιλίππων (5).

Τις συναυλίες αυτές παρηκολούθησαν περίπου 270.000 ακροαταί, δηλαδή 900 περίπου κατά μέσον όρον κατά συναυλιάν. Ο μέσος όρος ακροατών, που κατά το πρώτον έτος (1959-60) ήτο 480 ανέβηκε στο έκτο έτος (1964-65) στους 1.014 ακροατάς κατά συναυλιάν...

Κατά τας συναυλίας αυτές έλαβαν μέρος συνολικώς 217 καλλιτέχναι (μαέστροι και σολίστ), από τους οποίους 131 Έλληνες (60% περίπου) και 86 ξένοι. Από τους 131 Έλληνες, 61 ήσαν Θεσσαλονικείς ή Βορειοελλαδίται...

Η ΣΟΒΕ-ΚΟΘ περιέβαλε με ιδιαίτερη στοργή τους νέους καλλιτέχνες, για τους οποίους καθιέρωσε από το 1960 πανελλήνιον διαγωνισμό...

Κατά την πρώτη δεκαετία της ζωής της η ΣΟΒΕ-ΚΟΘ έχει εκτελέσει 360 περίπου συμφωνικά έργα...τα 74 ήσαν ελληνικά, σχεδόν όλα σε πρώτη εκτέλεση στην Θεσσαλονίκη...

Εργογραφία

Η δραστηριότητά του στη σύνθεση αρχίζει το 1933. Ακολουθώντας όπως και άλλοι Έλληνες συνθέτες κυρίως πρότυπα της Εθνικής Σχολής χρησιμοποιεί τροπικές μελωδίες με στοιχεία από τη βυζαντινή και τη δημοτική μουσική, ιδιαίτερα της Κύπρου. Το ύφος του είναι λιτό με εμφανείς επιδράσεις από το γαλλικό ιμπρεσιονισμό. Το έργο του είναι πλούσιο. Ενδεικτικά αναφέρουμε τα παρακάτω έργα: *Η Ζωή εν Τάφω* (1933 -συμφωνικό ποίημα εμπνευσμένο από το ομώνυμο έργο του Στρατή Μυριβήλη), *Δύο Βυζαντινά Σκίτσα για ορχήστρα εγχόρδων* (1934), *Κυπριώτικος Γάμος για φλάουτο και ορχήστρα εγχόρδων* (1935), *Δύο Συμφωνικές Εικόνες* (1936 -περιλαμβάνουν τα μέρη *Αυγή στον Παρθενώνα* και *Πανηγύρι της Κακκάβας*), *Βυζαντινό Αφιέρωμα για ορχήστρα εγχόρδων* (1944), *Αρχαϊκή Σουίτα* (1954), *Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα* (1966). Επίσης, έχει γράψει της καντάτες *Ο Τάφος* (1936 –σε ποίηση Κωστή Παλαμά) και *Ελεύθεροι Πολιορκημένοι* (1955 –σε ποίηση Διονύσιου Σολωμού).

Ο Σόλων Μιχαηλίδης συγκλονίστηκε από την εισβολή στην Κύπρο, γεγονός που επηρέασε τη μουσική του δραστηριότητα. Μέσω της μουσικής εξέφρασε τη θλίψη τη δική του αλλά και του ελληνισμού εν γένει. Έτσι όλα τα έργα που συνέθεσε μετά το 1974 συνδέονται με τη συγκεκριμένη ιστορική εξέλιξη. *In Memoriam* (1974 – αφιέρωμα στα φυλακισμένα μνήματα), *Κερύνεια* (1976), *Ύμνος και Θρήνος για την Κύπρο* (1975) είναι μερικά από τα έργα εμπνευσμένα από την εισβολή.

Το συνθετικό έργο του Σ. Μιχαηλίδη περιλαμβάνει επίσης έργα μουσικής δωματίου, έργα για πιάνο, τραγούδια με συνοδεία πιάνου, τραγούδια για χορωδία, μουσική για θέατρο, καθώς και την όπερα σε 3 πράξεις *Οδυσσεάς*.

Ο Σ. Μιχαηλίδης ασχολήθηκε εκτεταμένα και με το συγγραφικό έργο. Έγραψε διάφορες μελέτες και άρθρα σε ελληνικά και ξένα περιοδικά. Επιπλέον έγραψε για την ελληνική μουσική και τους συνθέτες της στο αγγλικό Λεξικό της Μουσικής "Grove". Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την παραδοσιακή μουσική –κυπριακή και ελληνική– και ως αναγνώριση της προσπάθειάς του από το 1948 ως το 1968 υπήρξε μέλος του Διεθνούς Συμβουλίου Δημοτικής Μουσικής που ιδρύθηκε στο Λονδίνο το 1947, με σκοπό την προώθηση της έρευνας της παραδοσιακής μουσικής.

Τέλος, αξιοσημείωτο είναι το σύγγραμμά του «Εγκυκλοπαίδια της Αρχαίας Ελληνικής Μουσικής» που εκδόθηκε το 1978. Το βιβλίο αυτό βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών και αποτελεί πολύτιμο βοήθημα για τη μελέτη της αρχαίας ελληνικής μουσικής.

Βιβλιογραφία: - Έλενα Λαμάρη-Παπαδοπούλου: *Σόλων Μιχαηλίδης, η ζωή και το έργο του*

- Αντώνης Ι. Κωνσταντινίδης, *Αποσπάσματα από το κείμενο του εντύπου της συναυλίας της ΚΟΘ στις 27/2/2009*

Μιχαηλίδης Μικέλ βιολί

Ξεκίνησε βιολί σε ηλικία 5 ετών με τον πατέρα του στο Σύγχρονο ωδείο Θεσσαλονίκης, απ' όπου αποφοίτησε με δίπλωμα άριστα παμψηφεί.

Συνέχισε τις σπουδές του στην Ακαδημία Μουσικής του Trossingen στη Γερμανία με καθηγητές τους F. Agostini και E. Fischer.

Έχει αποσπάσει 2 πρώτα και 2 δεύτερα βραβεία σε πανελλήνιους διαγωνισμούς. Έχει εμφανιστεί ως σολίστ σε Γερμανία, Αυστρία, Βουλγαρία, Ρουμανία και Κύπρο, αλλά και σε αρκετά ρεσιτάλ μουσικής δωματίου. Παρακολούθησε σεμινάρια με τους: Cortinas, Oistrach, Rademacher, Malikian, Havada, Suk, Schatz, Καφαντάρη και Πολυζωΐδη.

Από το 2004 είναι μόνιμο μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Λιώττης Τριαντάφυλλος πιάνο

Ο Τριαντάφυλλος Λιώττης ξεκίνησε σπουδές πιάνου στο Ωδείο Βορείου Ελλάδος (τάξη Άννας Αικατερίνη) και συνέχισε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης (τάξη Νίκου Τασόπουλου), με τον οποίο και πήρε Δίπλωμα (2006, Άριστα παμψηφεί και Α' Βραβείο).

Έχει εμφανισθεί σε ρεσιτάλ, φεστιβάλ και συναυλίες μουσικής δωματίου στην Ελλάδα και το εξωτερικό (Κροατία, Ελβετία, Γαλλία). Ως σολίστ συνέπραξε το 2005 με τη συμφωνική ορχήστρα του ΚΩΘ (διεύθυνση Βλαδίμηρος Συμεωνίδης) και το 2008 με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών (διεύθυνση Στέφανος Τσιαλής).

Έχει κερδίσει αρκετά βραβεία και διακρίσεις σε πανελλήνιους και διεθνείς διαγωνισμούς πιάνου και μουσικής δωματίου και έχει παρουσιάσει σε Α' εκτέλεση αρκετά έργα σύγχρονων συνθετών.

Κωνσταντίνος Καλακώνας πιάνο

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1973, όπου και άρχισε τις σπουδές στο πιάνο με την Ε. Εξακουστού και στα θεωρητικά με τον Κ. Πάτρα. Το 1984 εισήχθη στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης στην τάξη της Ε. Παπάζογλου, για να αποφοιτήσει το 1993 από την τάξη του Γ. Θυμή. Την ίδια χρονιά απέκτησε πτυχίο αρμονίας από την τάξη του Χ. Σαμαρά.

Συνέχισε τις πιανιστικές του σπουδές στο Παρίσι με τον B. Ringeissen και από το 1997 με τον P. Devoyon στο Βερολίνο, όπου σπούδασε και διέυθυνση ορχήστρας στην τάξη

του H. D. Baum. Το 1999 πήρε το δίπλωμα στη διέυθυνση ορχήστρας και ένα χρόνο αργότερα το δίπλωμα πιάνου με άριστα, για να του δοθεί έτσι η δυνατότητα να συνεχίσει στο μεταπτυχιακό κύκλο σπουδών. Την ίδια περίοδο αποφοίτησε από το τμήμα Μουσικολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Το 2002 κέρδισε το Β' βραβείο στον πανευρωπαϊκό διαγωνισμό Chopin στο Darmstadt της Γερμανίας.

Έχει συμπράξει με πολλές ορχήστρες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, μεταξύ άλλων με τη Φιλαρμονική του Βερολίνου και έχει εμφανιστεί στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

Από το 2003 διετέλεσε μουσικός εκγυμναστής, αναπληρωτής διευθυντής χορωδίας και διευθυντής σπουδών στη όπερα του Goerlitz και το 2006 συνέχισε στην Κρατική Όπερα του Darmstadt. Από το 2008 διδάσκει στο πανεπιστήμιο Μακεδονίας και στο Κρατικό Ωδείο.

Βασίλης Σαΐτης βιολοντσέλο

Ο Βασίλης Σαΐτης γεννήθηκε το 1978 στη Λάρισα, όπου και ξεκίνησε τις μουσικές του σπουδές. Το 1996 έγινε δεκτός στη Βασιλική Ακαδημία Μουσικής του Λονδίνου στην τάξη του David Strang. Πήρε το πτυχίο Bachelor of Music με το βαθμό First Class Honours τον Ιούνιο του 2000 και το πτυχίο Master of Music με το βαθμό Merit, με καθηγητή τον Colin Carr, τρία χρόνια μετά. Το καλοκαίρι του 1999 ο Βασίλης ήταν Α' κορυφαίος στην Ορχήστρα Νέων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τον Ιούνιο του 2002 προσλήφθηκε ως Α' κορυφαίος στην Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, ενώ παράλληλα αναπτύσσει πολύπλευρη καλλιτεχνική δραστηριότητα στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Είναι μέλος του "dissonArt ensemble", ενός συνόλου που ειδικεύεται στη σύγχρονη μουσική και έχει εμφανιστεί σε Ελλάδα, Αυστρία, Γερμανία και Ιταλία.

Σύνολο Εγχόρδων Θεσσαλονίκης

Το «Σύνολο Εγχόρδων Θεσσαλονίκης» είναι ένα νεοσύστατο μουσικό σύνολο το οποίο αποτελείται από επαγγελματίες νέους μουσικούς της πόλης μας. Στόχος του συνόλου είναι η διάδοση του ευρύτερου ρεπερτορίου της ορχήστρας εγχόρδων μέσα από εκτελέσεις υψηλού επιπέδου.

Την καλλιτεχνική επιμέλεια του συνόλου έχει ο βιολονίστας της ΚΟΘ Ανδρέας Παπανικολάου.

Βιολιά

Ανδρέας Παπανικολάου
Γεώργιος Γαρυφαλλάς
Γεώργιος Κουγιουμτζόγλου
Μικέλ Μιχαηλίδης
Γκρέτα Παπά
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ειρήνη Τοπούρια

Βιόλες

Αλεξάνδρα Βόλτση
Ρόζα Τερζιάν

Βιολοντσέλα

Μαρία Ανισέγκου
Λίλα Μανώλα

Κοντραμπάσο

Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ (1905-1979)

Η πολύπλευρη προσωπικότητα του αείμνηστου Σόλωνα Μιχαηλίδη αντανακλάται και στο συνθετικό του έργο, διότι στις συνθέσεις του διακρίνει κανείς έναν συνδυασμό ποικίλων στοιχείων, που φανερώνουν τις ρίζες και τις επιρροές πάνω στις οποίες κτίζει τα έργα του. Έτσι καταφέρνει να ενώνει ελληνικούς και βυζαντινούς τρόπους, κυπριακές και ελληνικές δημοτικές μελωδίες με τα αρμονικά στοιχεία από Γάλλους συνθέτες της υστερορομαντικής και ιμπρεσιονιστικής περιόδου. Αυτά τα μουσικά χαρακτηριστικά μαζί με μια συμβολική αναφορά σε εικόνες, αλλά κυρίως βιώματα (αγώνες για την Κύπρο), καθιστούν το έργο του Σόλωνα Μιχαηλίδη ιδιαίτερα ξεχωριστό. Όλα αυτά τα χαρακτηριστικά στιγματίζουν τόσο τα έργα μουσικής δωματίου, όσο και τα ορχηστρικά του έργα.

Το **Πρελούδιο για βιολί και πιάνο** γράφτηκε το 1970 και αποτελεί εκ νέου επεξεργασία μιας παλιότερης σύνθεσης του Σ. Μιχαηλίδη με τον τίτλο *Λύρα της Σαπφούς* για σόλο πιάνο (1948). Στη νέα αυτή μορφή η αρχική μελωδία περνάει στο βιολί και το μέρος του πιάνου συμπληρώνεται για λόγους πληρότητας.

Το έργο **Ωδή** είναι γραμμένο για βιολοντσέλο και πιάνο και γράφτηκε το 1969.

Η **Ελληνική Μελωδία** προέρχεται από το α' μέρος της σουίτας για βιολοντσέλο και πιάνο και γράφτηκε το 1963. Η αρχική σύνθεση της σουίτας ήταν μόνο για πιάνο, αλλά στη συνέχεια μεταγράφηκε από τον ίδιο τον Σ. Μιχαηλίδη για τσέλο και πιάνο. Η *Ελληνική Μελωδία* είναι εμπνευσμένη από το κυπριακό παραδοσιακό τραγούδι «Τηλλυρκώτισσα» του Μιχάλη Βιολάρη.

Με τα πρώτα κιάλας έργα του, στα οποία ανήκουν τα **Δύο Βυζαντινά Σκίτσα** για ορχήστρα εγχόρδων (1935), ο συνθέτης μαγεύει τον ακροατή με τη λιτότητα και τη βαθειά συγκίνηση που αποπνέουν. Τα δύο σκίτσα I. *Mater dolorosa* και II. *Ο Εσταυρωμένος* είναι εμπνευσμένα από τη Σταύρωση και σκιαγραφούν τον πόνο της Παρθένου αλλά και τα συναισθήματα των ανθρώπων, καθώς παρακολουθούν τη μεταφορά της εικόνας του Εσταυρωμένου. Σαν δύο μικρές βυζαντινές εικόνες η μουσική εμφανίζει πρωτότυπες μελωδίες με βυζαντινότροπο χαρακτήρα, τις οποίες ο συνθέτης επεξεργάζεται αντιστικτικά στο α' και συγχορδιακά στο β' σκίτσο.

Τα *Δύο Βυζαντινά Σκίτσα* παίχτηκαν για πρώτη φορά στις 17 Φεβρουαρίου 1937 στο θέατρο Ριάλτο της Λεμεσού και στην Αθήνα από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών στις 8 Ιουλίου 1946 υπό τη διεύθυνση του Θεόδωρου Βαβαγιάννη.

οι μουσικοί της ΚΟΘ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Α΄ Βιολιά
Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου
Αναπληρωτής
Ανδρέας Παπανικολάου
Κορυφαίοι Α΄
Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος
Θεόδωρος Πατσαλίδης
Tutti
Μαρία Δρούγου
Μαρία Σουέρεφ
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφινόπουλου
Κρυστάλλης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας

Β΄ Βιολιά
Κορυφαίοι Α΄
Ανθούλα Τζίμα
Ντάρια Κάτσιου
Κορυφαίοι Β΄
Αλκέτας Τζιαφέρης
Tutti
Μίμης Τοππσίδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού

Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μικέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζιζίδης
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς

Βιόλες
Κορυφαίοι Α΄
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σεϊρά
Κορυφαίοι Β΄
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση
Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς

Βιολοντσέλα
Κορυφαίοι Α΄
Βασίλης Σαϊτής
Απόστολος Χανδράκης
Ντιμίτρι Γκουντίμοβ
Κορυφαίοι Β΄
Λίλα Μανώλα
Tutti
Ανθούλα Κοντογιαννάκη
Γιώργος Μανώλας
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς

Κοντραμπάσα
Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Γράλιστας
Χαράλαμπος Χειμαριός
Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης
Tutti
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Λεωνίδα Κυρίδης
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

Φλάουτα
Κορυφαίοι Α΄
Νικόλας Δημόπουλος
Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή
Tutti
Νίκος Κουκίης

Όμποε
Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Κωνσταντίνος Χασιώτης
Tutti
Θωμάς Μητριζάκης

Κλαρινέτα
Κορυφαίοι Α΄
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης
Κορυφαίοι Β΄
Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυριδής
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

Φαγκότα
Κορυφαίοι Α΄
Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης
Κορυφαίοι Β΄
Κώστας Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

Κόρνα
Κορυφαίοι Α΄
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Κορυφαίοι Β΄
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζό
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος

Τρομπέτες
Κορυφαίοι Α΄
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσκας
Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Λασκαρίδης
Tutti
Γιάννης Σισμανίδης
Δημήτρης Κουρατζίνος

Τρομπόνια
Κορυφαίοι Α΄
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες
Κορυφαίοι Β΄
Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας
Tutti
Ευάγγελος Μπαλτάς

Τούμπα
Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Τηνιακούδης
Πάυλος Γεωργιάδης

Τύμπανα
Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Βίττης
Μαρία-Μαργαρίτα
Κουρτπαρασίδου
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

Κρουστά
Κορυφαίοι Β΄
Κώστας Χανής
Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

Άρπα
Κορυφαίοι Α΄
Κατερίνα Γίμα

Πιάνο
Κορυφαίοι Α΄
Μαριλένα Λιακοπούλου

Οι μόνιμοι μουσικοί
της ΚΟΘ αναφέρονται
με σειρά αρχαιότητας

Έφορος ΚΟΘ
Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτής Εφόρου
Γιώργος Μανώλας
Βοηθός Αναπληρωτής
Εφόρου
Ζόραν Στέπιτς

Φροντιστές ΚΟΘ
Πέτρος Γιάντσης
Γιώργος Νιμπής

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

www.tssso.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

